

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422200235
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:5422200235.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobkyne: V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. N., J. A. XXXX/X, proti žalovaným: 1/ Zinc Euro, a.s., so sídlom 058 01 Poprad, Karpatská 3256/15, IČO: 47 918 551, zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom 058 01 Poprad, Námestie sv. Egídia č. 93, IČO: 44 250 029, 2/ W.. F. O. "B.", so sídlom 949 01 Nitra, Hydínárska 52, IČO: 43 324 665, o určení, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že pôžička poskytnutá na základe záväznej žiadosti žalobkyne o poskytnutie pôžičky Zinc euro č. 2000152706 zo dňa 20.07.2021 v spojení so zmluvou o pôžičke č. 2021018531 uzavretou dňa 26.07.2021 medzi žalobkyňou a investorom označeným identifikačným kódom 3MWWQ56L772ER, je bezúročná a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e, že žalobkyňa n e m á povinnosť platiť žiadne úroky a poplatky, ktoré sú uvedené v záväznej žiadosti o pôžičku Zinc euro č. 2000152706 zo dňa 20.07.2021.

III. Súd žalobu voči žalovanej 2/ z a m i e t a.

IV. Žalobkyni voči žalovanej 1/ súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

V. Žalovanej 2/ voči žalobkyni súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou na tunajší súd dňa 25.02.2022, sa žalobkyňa voči žalovaným domáha určenia, že poskytnutý spotrebiteľský úver na základe „Záväznej žiadosti o pôžičku“ č. 2000152706 zo dňa 20.07.2021 je bezúročný a bez poplatkov.

2. Žalobu odôvodnila tým, že na základe záväznej žiadosti o pôžičku č. 2000152706, bola dňa 20.07.2021 žalovanými poskytnutá žalobkyni pôžička vo výške 3.000,- eur, ktorú žalobkyňa ako dlžník je povinná zaplatiť žalovanému Zinc Euro a.s., ako veriteľovi, v 60 mesačných splátkach po 102,69 eur, a to vždy do 22. dňa v mesiaci až do zaplatenia pôžičky. Poskytnutá pôžička bude úročená úrokom 38,5% p. a. s tým, že prvých 6 splátok bude zúčtovaných na úroky a až počnúc dňom 7 splátky začne dlžník splácať s dohodnutým úrokom aj istinu pôžičky. Zo žiadosti o pôžičku vyplýva, že pôžička nebude poukázaná na účet žalobkyne v plnej výške, ale len do výšky 2.014,98 eur a suma 985,02 eur bude poukázaná na účet žalovanej 1/ za účelom predčasného splatenia pôžičky zo dňa 02.12.2020 evidovanej v evidencii žalovanej 1/ ako Záväzná žiadosť o pôžičku č. 2000131295. Z obsahu uvedenej „Záväznej žiadosti o pôžičku“, dohodnutej medzi účastníkmi vyplýva, že ide zo strany žalovaných o simulovaný právny úkon, ktorým predstierajú, že sprostredkujú v mene žalobkyne uzatvorenie zmluvy o pôžičke s jedným alebo viacerými investormi, pritom zakrývajú, že v skutočnosti ide o spotrebiteľský úver poskytnutý z

vlastných zdrojov žalovaných. Žalovaní žiadnym spôsobom nepreukazujú, že konali v mene žalobkyne s tvrdenými investormi a nepreukazujú tiež, že svojim konaním nemali úmysel len obísť zákon. Týmto konaním žalovaných došlo jednoznačne a preukázateľne k porušeniu § 9 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z. z. Z uvedeného vyplýva, že predmetná „Závazná žiadosť o pôžičku“ trpí zákonnou sankciou a to, že sa považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná 2/ podniká bez zápisu firmy v obchodnom registri (lustrovaním IČO žalobkyňa zistila, že zápis neexistuje). Závazná žiadosť o pôžičku č. 2000152706 na sprostredkovanie uzavretia zmluvy o pôžičke, uzavretá medzi účastníkmi podľa § 37 ods. 1 OZ v spojení s § 9 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z. z. je vadný právny úkon v tom, že ide o vedomú nezhodu prejavu a vôle účastníkov a sprostredkovaním uzavretia zmluvy o pôžičke. Týmto konaním bol zastretý iný právny úkon poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3.000,- eur, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere alebo pôžičke dôkladne informovaný o podmienkach pre ich poskytovanie stanovené zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a to bez ohľadu na to, či do marketingu o poskytnutí úveru alebo pôžičky je alebo nie je zapojený sprostredkovateľ (v danom prípade obchodný zástupca). Žalobkyňa v žalobe citovala ustanovenia, na ktoré v žalobe odkazovala, a to ustanovenie § 9 ods. 7, § 9 ods. písm. h), § 11 ods. 4, § 11 ods. 1 písm. b) a § 22 zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tiež citovala odôvodnenie 24 smernice EP a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 (podrobnejšie str. 2 až 4 žaloby).

3. Žalobkyňa k žalobe pripojila záväznú žiadosť o pôžičku, na ktorej je jej podpis pri dátume 20.07.2021, ako aj podpis žalovanej 2/.

4. Žalovaná 1/ sa k žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 18.03.2022, vyjadrila v písomnom podaní, v ktorom uviedla, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a na základe Závaznej žiadosti o pôžičku č. 2000152706 zo dňa 20.07.2021. Žalobkyňa odôvodňuje žalobu tým, že Závazná žiadosť o pôžičku sa považuje za spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a že neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalovaná 1/ žalobkyni neposkytla úver tak ako žalobkyňa uvádza v podanej žalobe. Peniaze poskytnuté na pôžičku neboli a nie sú majetkom žalovanej 1/, ktorá v čase uzavretia zmluvy bola len sprostredkovateľom pri uzavretí zmluvy. Peniaze, ktoré boli poskytnuté ako pôžička, boli vo vlastníctve fyzickej osoby - nepodnikateľa, ktorá nie je dodávateľom podľa predpisov spotrebiteľského práva. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia právnej skutočnosti, a to určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, pričom v zmysle § 137 Civilného sporového poriadku je možné domáhať sa určenia právnej skutočnosti možno domáhať, iba ak tak ustanovuje osobitný predpis (najmä hmotné právo). Z osobitného predpisu musí teda vyplývať oprávnenie subjektu podať žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu. Pokiaľ to nevyplýva z osobitného predpisu, nie je možné domáhať sa určenia právnej skutočnosti. V danom prípade zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva možnosť domáhať sa určenia tejto právnej skutočnosti, preto takáto žaloba je procesne neprípustná. Možnosť domáhať sa určenia bezúročnosti úveru nevyplýva ani zo žiadneho ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ ide o zmluvy o pôžičke, na základe ktorých boli žalobkyni poskytnuté pôžičky, tieto nemajú povahu spotrebiteľskej zmluvy a to ani podľa ustanovenia § 1 ods. 2 a nasl. Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa a § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Peniaze poskytnuté na pôžičku neboli a nie sú majetkom spoločnosti Zinc Euro, a.s., ktorá v čase uzavretia zmluvy bola len sprostredkovateľom pri uzavretí zmluvy. Peniaze, ktoré boli poskytnuté ako pôžička boli vo vlastníctve fyzickej osoby - nepodnikateľa, ktorá nie je dodávateľom podľa predpisov spotrebiteľského práva. Závazná žiadosť o pôžičku je jednostranný právny úkon, ktorým žalobkyňa splnomocnila žalovanú 1/, aby uzatvorila v jej mene s jedným alebo viacerými investormi zmluvy o pôžičke. Neexistuje žiadny osobitný predpis, ktorý by žalobkyni umožňoval domáhať sa určenia neplatnosti záväzných žiadostí o pôžičku. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/8/2021 zo dňa 18.05.2021: „Aj keď žalobkyňa právne nekvalifikovala svoju žalobu, súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že ide o žalobu o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP. V zmysle predmetného ustanovenia je prípustná žaloba o určenie právnej skutočnosti (to znamená o určenie existencie platnosti či neplatnosti zmlúv a iných právnych úkonov) tak, že prípustné sú len tie žaloby, pri ktorých to pripúšťa hmotné právo (napr. Zákonník práce § 77, Občiansky zákonník § 711 ods. 6, Zákon o dobrovoľných dražbách § 21 ods. 2). K takýmto patrí aj prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. Z uvedených dôvodov prvoinštančný súd správne konštatoval,

že v súdnej veci nevyplýva pre žalobkyňu právo domáhať sa určenia neplatnosti rámcovej zmluvy, aj keď zároveň sa jedná o zmluvou spotrebiteľskú. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2018 umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, avšak iba vo vzťahu k spotrebiteľským úverom, čo ale rámcová zmluva, neplatnosti ktorej sa domáhala žalobkyňa, nie je. Z daného dôvodu nie je prípustné postupovať podľa citovaného zákonného ustanovenia a domáhať sa určenia neplatnosti samotnej zmluvy alebo jednotlivých právnych úkonov (záväzných žiadostí o pôžičku zo dňa 20.06.2018 a 02.07.2018) týkajúcich sa sporného zmluvného vzťahu.“ Záväzná žiadosť o pôžičku je jednostranný právny úkon, ktorým žalobkyňa splnomocnila žalovanú 1/, aby uzatvorila v jej mene s jedným alebo viacerými investormi zmluvy o pôžičke. Predmetom Rámcovej zmluvy je záväzok žalovanej 1/ vyhľadávať pre žiadateľa o pôžičku - budúceho dlžníka zo zmluvy o pôžičke jednotlivých investorov - veriteľov, fyzické osoby, ktoré požiadali prostredníctvom internetového portálu www.zinceuro.sk žalovanú 1/ o sprostredkovanie možnosti poskytnúť pôžičku inej fyzickej osobe prostredníctvom internetového portálu www.zinceuro.sk a zároveň v mene a na účet tohto dlžníka uzatvoríť s jednotlivými veriteľmi zmluvy o pôžičkách za podmienok stanovených týmto dlžníkom prostredníctvom záväzného príkazu adresovanému žalovanej 1/ - záväznej žiadosti o pôžičku. Dlžník priamo prejavuje svoju výslovnú vôľu uzatvoríť zmluvu o pôžičke s parametrami, ktoré sám výslovne zadefinuje. Podľa čl. 2 bod 15 Rámcovej zmluvy: „Záväzná žiadosť o pôžičku je záväzný pokyn Dlžníka daný Spoločnosti prostredníctvom časti Moja zóna a/alebo písomne prostredníctvom Obchodného zástupcu, na základe ktorého si Dlžník volí výšku požadovanej Pôžičky a požadovanú dobu splatnosti Pôžičky v rámci intervalu určeného Spoločnosťou a prejavuje súhlas s výškou ZincÚroku, ktorým zároveň Dlžník splnomocňuje Spoločnosť, aby v jeho mene a na jeho účet uzatvorila s Investormi konkrétne Zmluvy o pôžičke.“ Záväzná žiadosť o pôžičku nepredstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a to ani podľa ustanovenia § 1 ods. 2 a nasl. Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa a § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Záväzná žiadosť o pôžičku je jednostranný právny úkon adresovaný žalovanej 1/. Na posúdenie oprávnenia žalobkyne domáhať sa určenia jej bezúročnosti preto nie je možné aplikovať zákonné ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na skutočnosť, že záväzná žiadosť o pôžičku nepredstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere, je nedôvodnou aj argumentácia žalobkyne vo vzťahu k náležitostiam žiadosti o pôžičku v zmysle zákonného ustanovenia § 9 od. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná 1/ preto navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Žalovaná 1/ k svojmu vyjadreniu pripojila rozsudok KS Žilina č. k. 11CoCSp/8/2021-139 zo dňa 18.05.2021 a rámcovú zmluvu ZINC 2000131295 uzavretú medzi ňou a žalobkyňou dňa 03.12.2020.

6. Žaloba žalobkyne spolu s prílohou bola doručená žalovanej 2/ dňa 11.03.2022, a to spolu s uznesením vydaným podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ktorým bola žalovaná 2/ vyzvaná, aby sa v lehote 10 dní od doručenia žaloby k nej písomne vyjadrila, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

7. Žalovaná 2/ sa k žalobe v stanovenej lehote, ani následne nevyjadrila.

8. Vyjadrenie žalovanej 1/ uvedené v odseku 4 tohto odôvodnenia (spolu s prílohami) súd zaslal žalobkyňi spolu s uznesením vydaným podľa § 167 ods. 3 CSP, ktorým bola vyzvaná, aby sa k nemu vyjadrila v lehote 10 dní od jeho doručenia a uviedla ďalšie skutočnosti a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Žalobkyňa vyjadrenie žalovanej 1/, ako aj uznesenie vydané podľa § 167 ods. 3 CSP, neprevzala na adrese svojho trvalého pobytu (odpoveď na lustrácii v Registri obyvateľov SR na č. I. 5 spisu), keď zásielka sa súdu vrátila 28.04.2022, ktorým je dňom jej doručenia (§ 111 ods. 3 CSP v spojení s § 106 písm. a) CSP).

9. Žalobkyňa právo repliky nevyužila a súd nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 30.06.2022, a to len za prítomnosti splnomocneného zástupcu žalovanej 1/, keď žalobkyňa svoju neúčast' ospravedlnila a žiadala konať v jej neprítomnosti. Žalovaná 2/ svoju neúčast' taktiež ospravedlnila s tým, že o jeho odročenie nežiadala. Takto boli splnené podmienky pre vykonanie pojednávania v ich neprítomnosti.

10. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinami, ktoré strany sporu doložili do spisu a pojednávanie bolo odročené na 18.08.2022, keď splnomocnená zástupkyňa žalovanej 1/ v rámci

ďalšieho dokazovania navrhla, aby jej bolo umožnené doložiť súdu zmluvy o pôžičkách, ktoré uzavrela s jednotlivými fyzickými osobami/investormi, ohľadne ktorých (tak ako vo vyjadrení k žalobe) tvrdila, že ide o nepodnikateľov.

11. Žalovaná 1/ následne súdu doručila zmluvu o pôžičke č. 2021018531 uzavretú dňa 26.07.2021 medzi, na jednej strane investorom: identifikačný kód: 3MWQ56L772ER (identifikačný prvok určený na základe Rámcovej zmluvy Investor uzatvorenej medzi spoločnosťou Zinc Euro, a.s.), zastúpeným spoločnosťou Zinc Euro, a.s. a na druhej strane dlžníkom: identifikačný kód: GM5PRWZM72YZ identifikačný prvok určený na základe Rámcovej zmluvy Dlžník uzatvorenej medzi spoločnosťou Zinc Euro, a.s.), zastúpeným spoločnosťou Zinc Euro, a.s.

12. Pojednávanie dňa 18.08.2022 sa uskutočnilo bez prítomnosti žalobkyne, ktorá predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 04.07.2022 a odročenie pojednávania nežiadala. Súčasne súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovanej 2/, ktorá bola o termíne pojednávania upovedomená dňa 06.07.2022 s tým, že jej účasť nie je povinná. Žalovaná 2/ o odročenie pojednávania nežiadala.

13. Splnomocnený zástupca žalovanej 1/, nad rámec dovtedajších tvrdení žalovanej 1/, na pojednávaní dňa 18.08.2022 uviedol, že čo sa týka zmluvného mechanizmu, tento je taký, že aj dlžník, aj veriteľ majú so žalovanou 1/ uzavreté rámcové zmluvy o sprostredkovaní uzavretie zmluvy o pôžičke. Obe zmluvné strany teda ešte predtým, než medzi nimi vznikne záväzkový vzťah, poverujú žalovanú 1/, aby sprostredkovala uzavretie takejto zmluvy vo vzťahu k bližšie neurčeným tretím osobám. Žalovaná 1/ teda pre dlžníka hľadá veriteľov a opačne veriteľom hľadá dlžníkov. Pokiaľ sa ponuka a dopyt stretnú, žalovaná 1/ vyhotoví zmluvu o pôžičke, ktorej zmluvnými stranami sú už konkrétny dlžník a jeden, ale spravidla aj viac veriteľov. Súčasne technicky zabezpečí uzavretie tejto zmluvy prostredníctvom elektronických prostriedkov. V predmetnej zmluve sú zmluvné strany označené identifikačnými kódmi, ktoré žalovaná 1/ vie dešifrovať, napr. pre účely vymáhania pôžičky. Pokiaľ sa však zo zmluvy plní riadne a včas, zmluvné strany svoju identitu nepoznajú. Ani v bežnom obchodnom a občianskom styku pri prevažujúcej väčšine bežne vykonávaných právnych úkonov nie je zmluvným stranám známa identita ich zmluvného partnera. Ako príklad možno uviesť bežný nákup v potravinách, kde po odchode zákazníka predávajúci nedisponuje jediným údajom o jeho totožnosti. Vo vzťahu k súdom uvádzanej kolízii záujmov môže dôjsť len vtedy, pokiaľ zástupca skutočne koná v rozpore so záujmami jednej alebo druhej zastúpenej strany. Právne vzťahy uvedené v rámcovej zmluve s veriteľom a v rámcovej zmluve s dlžníkom sú ale natoľko transparentné, že každej zmluvnej strane je od začiatku zrejmé, že žalovaná 1/ koná v mene oboch strán a je tiež zrejmé, aké presné práva a povinnosti v tomto zmysle má. Podporne žalovaná 1/ poukazuje na nariadenie EP a Rady 2020/1503 o európskych poskytovateľoch služieb hromadného financovania, ktoré síce nemá vecnú pôsobnosť na činnosť žalovanej 1/, ale jednoznačne z neho vyplýva, že platforma hromadného financovania je internetový informačný systém, ktorého prevádzkovateľ pôsobí ako neutrálny sprostredkovateľ medzi klientmi, teda medzi jednou a druhou zmluvnou stranou. V tomto zmysle má takýto prevádzkovateľ povinnosť podnikáť všetky primerané kroky na predchádzanie konfliktov záujmov a okrem iného nie je oprávnený sám vstupovať do obchodov medzi zmluvnými stranami. To znamená, že zastupovanie oboch strán pri zmluve o pôžičke nie je v predmetnom nariadení vylúčené a dokonca je v ňom priamo predpokladané. Podporne v tomto žalovaná 1/ poukázala na rozhodnutie NS SR 4Cdo 217/2007, v ktorom NS rieši potencionálny konflikt záujmov pri zastupovaní predávajúceho a kupujúceho v prípade kúpnej zmluvy. Súd v tomto zmysle dospel k názoru, že pokiaľ je obsah zastúpenia dostatočne určitý a pokiaľ je možné ho vopred predpokladať a tiež pokiaľ nedôjde k prekročeniu zvolenej právomoci, nie je možné konštatovať, že už samotná existencia dvojitého zastúpenia zakladá ex lege neplatnosť takéhoto úkonu. Ani v tomto konaní, ktoré je predmetom tejto žaloby, nebolo zo strany žalobkyne, ale ani doposiaľ zo strany súdu identifikované konkrétne konanie žalovanej 1/, ktorý by tento zneužil svoje postavenie v neprospech jednej či druhej zmluvnej strany.

14. Splnomocnený zástupca žalovanej 1/ na pojednávaní uviedol, že by mohol doložiť rámcovú zmluvu uzavretú s veriteľom v tejto konkrétnej veci.

15. Súd navrhovaný dôkaz nevykonal vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná 1/ bola v rámci poučení o procesných právach a povinnostiach strán, ktoré jej boli doručené dňa 18.03.2022 (č. I. 14 spisu) poučená, že ako strana sporu je povinná uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť

konania. Súčasne bola žalovaná 1/ poučená o tom, že na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

16. V danom prípade žalovaná 1/ už vo vyjadrení k žalobe uviedla skutkové tvrdenie, že žalobkyňa uzavrela prostredníctvom žalovanej 1/ zmluvu o pôžičke s fyzickými osobami - nepodnikateľmi a tak sa na zmluvu o pôžičke nevzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako "zákon č. 129/2010 Z. z."). Zmluvu o pôžičke žalovaná 1/ s vyjadrením k žalobe súdu nedoručila a nepredložila ju ani na pojednávaní 30.06.2022, na ktorom tiež uvádzala, že túto zmluvu uzavrela žalobkyňa s veriteľmi - nepodnikajúcimi fyzickými osobami. Súd jej na tento účel následne poskytol, postupujúc podľa § 181 ods. 4 CSP lehotu, v ktorej žalovaná 1/ súdu doručila predmetnú zmluvu o pôžičke, v ktorej je však veriteľ/veritelia označený kódom z písmen a čísiel, čo neumožňuje prijať záver, že ide o nepodnikajúce fyzické osoby.

17. Podľa § 181 ods. 4 CSP, ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 153 a 154.

18. Pokiaľ potom žalovaná 1/ na, v poradí druhom, pojednávaní nepredložila dôkaz o tom, že zmluvu o pôžičke so žalobkyňou uzavieral ako veriteľ fyzická osoba - nepodnikateľ, t.j. nepredložila spolu so zmluvou o pôžičke aj rámcovú zmluvu s investorom, t.j. veriteľom, z ktorej malo vyplynúť, že ide o nepodnikajúcu fyzickú osobu, súd dospel k záveru, že žalovaná 1/ napriek poučeniu, že má dôkazy predkladať včas, takto nepostupovala. Súd z tohto dôvodu na tento jej dôkazný návrh neprihliadol, pretože žalovanej 1/ bol na predkladanie dôkazov poskytnutý dostatočný časový priestor (od 18.03.2022, kedy jej bola doručená žaloba, ako aj procesné poučenia do 18.08.2022, kedy sa konalo druhé pojednávanie) a vyhovenie dôkaznému návrhu žalovanej 1/ by znamenalo nariadenie ďalšieho pojednávania, čo je v rozpore s rýchlosťou a hospodárnosťou konania.

19. Súd tak o veci rozhodol na základe dôkazov, ktoré boli súdu predložené, resp. ktoré mohli byť súdu predložené do skončenia pojednávania dňa 18.08.2022.

20. Na základe takto vykonaného dokazovania, vychádzajúc zároveň zo skutkových tvrdení, ktoré neboli v konaní sporné, súd zistil nasledovný skutkový stav veci.

21. Dňa 03.12.2020 žalobkyňa ako „dĺžník“ uzavrela so žalovanou 1/ ako „spoločnosťou“ Rámcovú zmluvu - dĺžník ZINC 200131295 (ďalej len ako „rámcová zmluva“). Predmetom zmluvy bol záväzok žalovanej 1/ vyhľadávať pre žalobkyňu jednotlivých investorov a obstaráť v mene a na účet dĺžníka uzatvorenie zmluvy o pôžičke s investorom za podmienok stanovených v tejto zmluve. Predmetom tejto zmluvy bol zároveň záväzok žalovanej 1/ poskytnúť žalobkyňi iné služby za podmienok a spôsobom dojednaným v tejto zmluve, a to za odplatu za podmienok dojednaných v tejto zmluve. Služby poskytované žalovanou 1/ žalobkyňi sú špecifikované v čl. 3 ods. 2 rámcovej zmluvy a ide o aktívny prístup do časti Moja zóna za účelom podávania žiadostí o jednotlivé pôžičky prostredníctvom procesu výberu pôžičiek, vytvorenie a aktívny prístup k Zinc účtu, vyhľadávanie vhodných investorov za účelom uzatvárania jednotlivých zmlúv o pôžičkách za podmienok stanovených v tejto zmluve, uzatváranie jednotlivých zmlúv o pôžičkách s investormi podľa výsledku procesu výberu pôžičiek v mene a na účet dĺžníka, zabezpečenie správy pôžičiek, overenie bonity a rizikovosti dĺžníka a poskytovanie ďalších služieb prostredníctvom internetového portálu, ktoré je dĺžník oprávnený objednať na základe ponuky spoločnosti prostredníctvom časti Moja zóna. V čl. 3 ods. 3 rámcovej zmluvy je uvedené, že dĺžník sa zaväzuje zaplatiť spoločnosti služby poskytované spoločnosťou na základe tejto zmluvy odplatu vo forme dohodnutých poplatkov za jednotlivé služby poskytnuté spoločnosťou vo výške a za podmienok stanovených v tejto zmluve. V čl. 2 ods. 16 je uvedené, že celkový súčet jednotlivých poplatkov, ktoré je dĺžník povinný zaplatiť spoločnosti za služby poskytované spoločnosťou podľa tejto zmluvy a úrokovej sadzby a/alebo úrokových sadzieb, ktoré bude dĺžník povinný zaplatiť jednotlivým investorom z jednotlivých zmlúv o pôžičke, vyjadrený ako ročné percento z celkovej výšky pôžičky požadovanej dĺžníkom je ZincÚrok. ZincSplátka podľa čl. 2 ods. 17 rámcovej zmluvy je pravidelná mesačná splátka, ktorú je povinný uhrádzať dĺžník na účet, dohodnutá na základe záväznej žiadosti o pôžičku a následne

uzatvorených jednotlivých zmlúv o pôžičke, ktorá je zložená zo splátok pôžičky a splátok poplatkov spoločnosti.

22. Dňa 13.07.2021 žalobkyňa podpísala záväznú žiadosť o pôžičku (ďalej len ako „žiadosť“) KLIENT 2000152706, kde je ako sprostredkovateľ uvedená žalovaná 1/, zastúpená obchodnou zástupkyňou - žalovanou 2/ a žalobkyňa je uvedená ako žiadateľ o pôžičku menom, priezviskom, dátumom narodenia, adresou trvalého pobytu a kódom: GM5P-RWZM-72YZ. V žiadosti je uvedené, že týmto žalobkyňa splnomocňuje žalovanú 1/, aby v jej mene uzavrela s jedným alebo viacerými investormi zmluvy o pôžičke tak, aby celková výška pôžičky (dlžníkom požadovaná pôžička) bola dlžníkovi poskytnutá na základe jednej alebo viacerých zmlúv o pôžičke tak, aby sa doba splatnosti jednotlivých pôžičiek rovnala dobe splatnosti stanovenej dlžníkom a súčasne, aby ZincÚrok sa rovnal súčtu všetkých úrokov dojednaných v jednotlivých zmluvách o pôžičke s jednotlivými investormi a súčtu jednotlivých poplatkov spoločnosti, ktoré budú prepočítané v percentuálnom vyjadrení vypočítanom zo žiadanej istiny pôžičky ročne a ktoré je dlžník povinný zaplatiť spoločnosti tak, aby celková výška splátky sa rovnala súčtu všetkých splátok jednotlivých pôžičiek a všetkých poplatkov spoločnosti za kalendárny mesiac počas doby trvania zmluvy o pôžičke. V žiadosti je uvedená výška žiadanej pôžičky 3.000,- eur, doba splácania 60 mesiacov (5 rokov), celková výška mesačnej splátky 102,69 eur, dátum splatnosti splátok: 22. dňu, v ktorý deň musí byť splátka pripísaná na účte a Zincúrok 38,5% p. a., ktorý sa skladá z úrokov v každej z jednotlivých zmlúv o pôžičke, ktoré budú najviac vo výške 12,5% p. a. a z poplatkov spoločnosti číslo účtu Zinc Euro, a.s., ktoré pozostávajú z poplatku za obstaranie príležitosti uzatvoriť zmluvy o pôžičke (poplatok za sprostredkovanie pôžičky), ktorý bude splatný v prvých 6 ZincSplátkach a ktorého výška bude maximálne vo výške súčtu týchto splátok a z poplatku za správu pôžičiek a za spracovanie ZincSplátok najviac vo výške 1,57%.

23. Dňa 26.07.2021 žalovaná 1/ ako splnomocnený zástupca žalobkyne a zároveň ako splnomocnený zástupca investora označeného identifikačným kódom 3MWQ56L772ER uzavrela zmluvu o pôžičke č. 2021018531, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 3.000,- eur pri úrokovej sadzbe odo dňa poskytnutia pôžičky do dňa splatnosti 6 splátky 7,5% ročne a odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti šiestej splátky 6,82% p.a. s lehotou splatnosti 22.07.2026, s počtom splátok 60 splatných 22. deň v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 22.08.2021 a výškou 1. až 6. splátky 18,13 eur a 7. až poslednej splátky 64,39 eur.

24. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovanej bolo na základe jej žiadosti č. 2000152706 dňa 20.07.2021 poskytnutá pôžička 3.000,- eur s tým, že podľa žiadosti žalobkyne bude na účet poukázaná suma 2.014,98 eur a suma 985,02 eur bude poukázaná na účet žalovanej 1/ za účelom predčasného splatenia pôžičky zo dňa 02.12.2020 evidovanej v evidencii žalovanej 1/ ako záväzná žiadosť o pôžičku č. 2000131295. V žiadosti je uvedené, že dlžník berie na vedomie a súhlasí, že je povinný zaplatiť spoločnosti poplatok za spracovanie predčasného splatenia jednotlivých pôžičiek vo výške 2,5% zo sumy predčasne splatenej pôžičky.

25. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

26. Podľa § 79 ods. 1 prvá veta zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len ako „OSP“), návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejme, čoho sa navrhovateľ domáha.

27. Z porovnania obsahu § 132 CSP a § 79 ods. 1 prvá veta OSP je zrejme, že náležitosti žaloby boli do 30.06.2016 upravené obdobne ako je tomu v prípade právnej úpravy CSP účinnej od 01.07.2016, a preto judikatúru vzťahujúcu sa k § 79 OSP možno použiť aj v prípade aplikácie § 132 CSP.

28. Podľa rozhodnutia uverejneného v č. 56/2005 Zo súdnej praxe, požiadavku, aby z návrhu na začatie konania (pozn. sudkyne: v zmysle CSP ide o žalobu) bolo zjavné čoho sa navrhovateľ domáha (pozn. sudkyne: v zmysle CSP ide o žalobcu) nemožno vykladať tak, že by navrhovateľ bol povinný urobiť návrh znenia výroku, ktorý sudca len prevezme do výroku rozsudku. Ustanovenie § 79 ods. 1 OSP

navrhovateľovi neukladá formulovať návrh rozsudku, ale iba to, aby z návrhu na začatie konania bolo zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha. Stačí určite a zrozumiteľne označiť spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo povinnosti, ktorá má byť rozhodnutím odporcovi (poz. sudkyne: v zmysle CSP ide o žalovaného) uložená.

29. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 5 Cdo 254/2009, požiadavka ustanovenia § 79 ods. 1 vety druhej OSP, aby zo žaloby vyplývalo čoho sa žalobca domáha, neznamená, že by žalobca bol povinný urobiť súdu návrh na znenie výroku jeho rozsudku. Ak žalobca označil v žalobe presne, určite a zrozumiteľne povinnosť, ktorá má byť žalovanému uložená, alebo spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo právnej skutočnosti, súd nepostupuje v rozpore so zákonom, ak použitím iných slov vyjadrí vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáhal. Iba súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia, prípadným návrhom žalobcu na znenie výroku rozhodnutia súd nie je viazaný. Pri formulácii výroku rozhodnutia súd musí dbať na to, aby vyjadroval (z obsahového hľadiska) to, čoho sa žalobca žalobou skutočne domáhal. K obdobným záverom dospel aj NS ČR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 226/2005.

30. Vychádzajúc z uvedených právnych názorov, bolo v tomto spore ako prvé potrebné ustáliť, čoho sa žalobkyňa v skutočnosti podanou žalobou domáha.

31. Z petitu žaloby vyplýva, že žalobkyňa sa de facto dožaduje toho, aby nemala povinnosť platiť úroky z úveru a poplatky súvisiace s pôžičkou, ktorá jej bol poskytnutá na základe jej žiadosti o pôžičku č. 2000152706 zo dňa 20.07.2021.

32. Na tomto mieste súd zdôrazňuje, že žalobkyňa podpisovala len záväznú žiadosť o pôžičku a so žalovanou 1/ predtým uzavrela rámcovú zmluvu. Samotnú zmluvu o pôžičke žalobkyňa neuzavrela a nemala ju tak k dispozícii. Zároveň jediný subjekt, s ktorým konala bola žalovaná 1/ a žalovaná 2/. Žalobkyňa preto nemohla svoju žalobu formulovať inak než ako ju formulovala.

33. Povinnosť platiť úroky vyplýva žalobkyni zo zmluvy o pôžičke, ktorú v jej mene, ako aj v mene investora/investorov uzavrela žalovaná 1/.

34. Žalovaná 1/ tvrdila, že investorom, t.j. veriteľom zo zmluvy o pôžičke je nepodnikajúca fyzická osoba/osoby, ktorá nie je dodávateľom podľa predpisov spotrebiteľského práva. Túto skutočnosť však včas (na čo mala 5 mesiacov) nepreukázala, keďže súdu predložila zmluvu o pôžičke, kde je investor/investori označený/ní len identifikačným kódom. Bez preukázania skutočnosti, že na strane investora/veriteľa bola nepodnikajúca fyzická osoba, nebolo možné uzavrieť, že nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Naopak súd prijal záver, že o takúto zmluvu ide a teda sa na ňu vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z., pričom podľa jeho § 11 ods. 4 sa spotrebiteľ môže žalobou pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ide tak o prípad upravený v § 137 písm. d) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

35. Podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

36. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

37. Nakoľko zmluva o pôžičke uvedená v odseku 23 tohto odôvodnenia údaj o výške RPMN, ani údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalobkyňa ako dlžník v súvislosti s pôžičkou zaplatiť, neobsahuje, predmetná pôžička je bezúročná a bez poplatkov a súd z tohto dôvodu žalobe, pokiaľ ide o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vo forme pôžičky vyhovel tak, že vymedzil, že ide o pôžičku poskytnutú na základe záväznej žiadosti žalobkyne o poskytnutie pôžičky č. 2000152706 zo dňa 20.07.2021 (tak ako to bolo uvedené v žalobe) v spojení so zmluvou o pôžičke č. 2021018531 uzavretou dňa 26.07.2021

medzi žalobkyňou a investorom s identifikačným kódom 3MWWQ56L772ER (čo na upresnenie doplnil súd vychádzajúc z právneho názoru NS SR v rozhodnutí uvedenom v odseku 29 tohto odôvodnenia).

38. Pokiaľ ide pasívnu vecnú legitímáciu, súd dospel k záveru, že táto je vo vzťahu k žalovanej 1/ daná, pretože, ako je súdu známe z rozhodovacej činnosti okresných a krajských súdov SR v sporoch, ktoré sa týkajú zmlúv o pôžičke (najmä vymáhania nárokov z týchto zmlúv), tak jednotliví investori ako strany sporu nevystupujú, ale na ich mieste vystupuje vždy žalovaná 1/, ktorá ich nároky vymáha vo vlastnom mene.

39. Pokiaľ však ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej 2/, táto podľa názoru súdu daná nie je, pretože žalovaná 2/, nebola priamym účastníkom žiadneho právneho vzťahu, do ktorého vstupovala žalobkyňa len so žalovanou 1/ a investorom/investormi s identifikačným kódom 3MWWQ56L772ER. Žalovaná 2/ len ako obchodná zástupkyňa na žiadosti o poskytnutie pôžičky podpísala prehlásenie, že všetky údaje v tejto žiadosti osobne prerokovala so žiadateľkou o pôžičku, osobne overila totožnosť žiadateľky a žiadosť žiadateľka pred ňou podpísala. Vykonanie týchto úkonov zo strany žalovanej 2/ však nemalo a nemohlo mať za následok to, že by sa žalovaná 2/ dostala do pozície veriteľa žalobkyne, resp. nositeľa akejkoľvek povinnosti voči žalobkyňi súvisiacej s pôžičkou. Ani skutočnosť, že žalovaná 2/ si podľa žalobkyne nespĺnila povinnosť dôkladne ju informovať o podmienkach spotrebiteľského úveru/pôžičky (ktorú skutočnosť žalovaná 2/ nepoprela) nie je spôsobilá založiť pasívnu legitímáciu žalovanej 2/ v spore o určenie, že pôžička je bezúročná a bez poplatkov, pretože nesplnenie povinnosti obchodného zástupcu je nesplnením povinnosti osoby, ktorú zastupuje, t.j. v tomto prípade žalovanej 1/. Žalovaná 2/ za porušenie povinnosti samostatne nezodpovedá, resp. nezodpovedá spoločne so zastúpeným (tu žalovanou 1/), keďže podľa § 652 ods. 1 Obchodného zákonníka obchodný zástupca vyvíja pre zastúpeného činnosť v jeho mene a na jeho účet. Z hľadiska občianskoprávneho alebo iného vzťahu spadajúceho do oblasti súkromného práva mandatár, resp. iný splnomocnenec (pozn. sudkyne: t.j. osoba konajúca rovnako ako obchodný zástupca v mene zastúpeného a na jeho účet) nesie zodpovednosť len voči splnomocniteľovi (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. mája 2000, sp. zn. 4 SŽ 154/99). Zhrnúc doteraz uvedené, žalovaná 2/, pokiaľ aj porušila povinnosti pri spracovávaní a podávaní žiadosti o pôžičku, tak za porušenie takýchto povinností nezodpovedá ona, ale žalovaná 1/, vo vzťahu ku ktorej súd určil, že pôžička poskytnutá žalobkyňi je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň súd dodáva, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru je, podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., následkom hrubého porušenia povinností uvedených v ust. § 7 ods. 1, 19 až 42 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. len tých povinností veriteľa, ktoré sa týkajú jeho povinnosti s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver.

40. Z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej 2/, súd žalobu voči nej zamietol.

41. Žalobkyňi povinnosť platiť úroky (ale tiež aj poplatky) vyplýva nielen zo zmluvy o pôžičke, ale aj zo záväznej žiadosti o pôžičku č. 2000152706, ktorú podpísala dňa 20.07.2021 v spojení s rámcovou zmluvou uvedenou v odseku 21 tohto odôvodnenia.

42. Predmetná rámcová zmluva má nepochybne povahu spotrebiteľskej zmluvy, pretože žalobkyňa pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná 1/ naopak pri uzavieraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže v obchodnom registri má v predmete podnikania zapísané sprostredkovanie poskytovania úverov alebo pôžičiek - č. I. 6 spisu). Daná zmluva je tak zmluvou uzavretou medzi spotrebiteľom a dodávateľom (§ 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka) a ide tak o zmluvu spotrebiteľskú (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

43. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 250/2007 Z. z.“), tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

44. V predmetnom prípade žalovaná 1/ poskytuje svoje služby na území SR a keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pre účely zákona č. 250/2007 Z. z. sa považuje za predávajúceho (§ 2 písm. b) predmetného zákona).

45. Podľa prvej vety ods. 6 § 4 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom už v čase uzavretia rámcovej zmluvy uvedenej v odseku 21 tohto odôvodnenia, ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne.

46. Podľa prvej vety ods. 5 § 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2007, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

47. Vzhľadom na vyššie uvedené znenie § 3 ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. sa súd nestotožnil s obranou žalovanej 1/, že žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti „úveru“ (podľa obsahu bezúročnosti a bezpoplatkovosti všetkých produktov, ktorej jej poskytla žalovaná 1/) je procesne neprípustná, pretože žalobkyni ako spotrebiteľke náleží právo domáhať sa na súde sa ochrany svojich práv voči žalovanej 1/ ako predávajúcemu (v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z.), resp. ako dodávateľovi (podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Ide tak o žalobu v zmysle § 137 písm. d/ CSP, ktorú CSP predpokladá a je tak prípustná.

48. Súd v predmetnom prípade zistil, že žalovaná 1/ porušila svoju povinnosť vyplývajúcu jej zo samotného zákona č. 250/2007 Z. z., keď v rámcovej zmluve a v záväznej žiadosti o pôžičku, u ktorých oboch (v rámci predtlačenej textu) naformulovala odmenu za plnenie dohodnuté v rámcovej zmluve (sprostredkovanie) vo forme poplatkov, tieto naformulovala nezrozumiteľne a netransparentne.

49. Z rámcovej zmluvy, ani zo žiadosti o pôžičku totiž nie je zrejmé aká konkrétna je výška poplatkov za plnenie, ktoré predstavuje predmet rámcovej zmluvy. V rámcovej zmluve je v čl. 10, ktorý je nadpísaný „poplatky za služby poskytované spoločnosťou“ uvedené, že dlžník sa zaväzuje zaplatiť poplatok za poskytnutie služieb podľa konkrétnej výšky pôžičky a doby splatnosti požadovanej pôžičky s tým, že výška poplatku je priamo závislá od výšky úroku požadovaného zo strany investora, a to tak, že predstavuje rozdiel medzi výškou Zinc úroku požadovaného dlžníkom a výškou úroku požadovaného zo strany investora. Navrhovanú výšku poplatku sa spoločnosť zaväzuje oznámiť dlžníkovi prostredníctvom časti moja zóna pri konkrétnej žiadosti o pôžičku a/alebo prostredníctvom obchodného zástupcu v písomnej záväznej žiadosti o pôžičku, pričom dlžník prejaví vôľu s výškou poplatku súčasne s prejavom vôle so záväznou žiadosťou o pôžičku, a to prostredníctvom zakliknutia tlačidla podpísať a následného zadania autorizačného kódu do políčka s označením kód, ktorý mu bol zaslaný SMS na ním stanovené telefónne číslo a/alebo vlastnoručným podpisom na písomnej záväznej žiadosti o pôžičku. Na prvej strane žiadosti o pôžičku sa uvádza Zinc úrok 38,5% p.a., na druhej strane žiadosti sa uvádza, že tento úrok pozostáva z úrokov zo zmluvy o pôžičke a z poplatkov spoločnosti jednak za obstaranie úveru a jednak za správu pôžičiek, ako aj za spracovanie ZincSplátok (pri tomto poplatku je uvedené najviac vo výške 1,57%).

50. K tomu súd uvádza, že úrok je odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov a poplatok je platba za určitý úkon, službu. Ak niekto nazve nejakú odplatu úrokom, tak u každého priemerného spotrebiteľa to evokuje záver o základnej cene úveru, resp. pôžičky, t.j. o sume, ktorú musí zaplatiť za ich poskytnutie okrem poplatkov, akou je napr. poplatok za poistenie úveru a podobne. Úrok nemôže pozostávať aj z poplatkov, a to na viac z poplatkov, ktoré nie sú určené veriteľovi, ale sprostredkovateľovi úveru. Tým, že žalovaná svoju odmenu za sprostredkovanie pôžičky zahrnula do platby označenej ako „ZincÚrok“ vyvolala dojem, že ide o odplatu za pôžičku, pričom v skutočnosti ide v prevažnej miere o odplatu, resp. odmenu pre žalovanú 1/ ako sprostredkovateľa úveru. Každopádne tým, že pred podpisom záväznej žiadosti o pôžičku žalobkyňa nevedela a nemohla vedieť aká je konkrétna výška úroku pre investora, vedela len jeho maximálny strop 12,5% p. a., tak nevedela a nemohla vedieť aká je konkrétna (percentuálna) výška poplatku, ktorú mala zaplatiť žalovanej 1/.

51. Túto výšku bolo možné zistiť len na základe zmluvy o pôžičke, ktorú žalobkyňa neuzavierala a nemala ju k dispozícii. Až v tomto súdnom konaní, po predložení zmluvy o pôžičke žalovanou 1/, bolo možné

zistiť, že maximálny úrok pre investora bol diametrálne odlišný, a to nižší o 5% (a menej) než maximálny úrok 12,5%, čo znamená, že výška poplatku pre žalovanú 1/ sa zvýšila o 5% a viac a zo Zinc úroku predstavovala 31% a viac.

52. Výška poplatku, ktorá je v skutočnosti odmenou za sprostredkovanie však mala byť žalobkyni známa pred podpísaním záväznej žiadosti o pôžičku, pre nezrozumiteľnosť a tým čiastočnú neurčitosť vymedzenia tejto odmeny, resp. poplatku tomu však nebolo. Nehovoriac o tom, že žalovaná 1/ použila namiesto zákonného pojmu predpokladaného pri zmluve o sprostredkovaní (§ 775 Občianskeho zákonníka hovorí o odmene sprostredkovateľa) pojem poplatok, ktorý na viac zahrnula do pojmu (Zinc) úrok. V tomto smere nemožno pričítať na ťarchu žalobkyne, ak v žalobe žiadala určiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť „len“ úveru, pretože sama nemohla vedieť, komu a za čo platí Zinc úrok.

53. Súd preto postupujúc podľa § 137 písm. d) CSP v spojení s § 3 ods. 5 prvá veta a § 4 ods. 6 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. určil, že žalobkyňa nemá povinnosť platiť žiadne úroky a poplatky, ktoré sú uvedené v žiadosti o pôžičku, pretože tieto sa opierajú o neplatné zmluvné dojednania, keď neplatnosť spôsobila nezrozumiteľnosť a neurčitosť týchto dojednaní. Záver o neplatnosti súd prijal na základe § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, sa právny úkon musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

54. Vzhľadom na výsledok konania, kedy súd žalobe žalobkyne vyhovel vo vzťahu k žalovanej 1/ a nevyhovel vo vzťahu ku žalovanej 2/, možno konštatovať, podľa § 255 ods. CSP právo na náhradu trov konania vzniklo žalobkyni voči žalovanej 1/ a žalovanej 2/ voči žalobkyni. Nakoľko sa však žalobkyňa, ani žalovaná 2/ sporu fakticky nezúčastňovali a z obsahu spisu im vznik žiadnych trov nevyplyva, súd im náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.